ZIEKENHUIZEN

Aruba's eerste 'officiële' ziekenhuis werd omstreeks 1870 gevestigd te Cunucu Abao op initiatief van gezaghebber Ferguson. In dit ziekenhuis werden voornamelijk Europeanen ondergebracht waarvan sommigen aan *gele koorts leden. Het was overigens een ruimte van 30 voet lang en 12 voet breed. Het tweede 'officiële' ziekenhuis werd omstreeks 1900 gevestigd in een oud Arubaans huis, eigendom van de erven Guillermito Oduber, nabij de huidige protestantse kerk in Oranjestad en tegenover het huis van de eerste Arubaanse arts, dokter Horacio E. Oduber, die zich rond de eeuwwisseling op Aruba vestigde, en bij de oprichting van dit ziekenhuis de enige geneesheer op het eiland was. In 1913 liet gezaghebber H. J. Beaujon de oude openbare school op de hoek V. G. Emanstraat/Miraflorweg te Oranjestad inrichten als Aruba's derde 'officiële' ziekenhuis met een capaciteit van 13 bedden.

Op 29 september 1920 werd het 'San Pedro di Verona Hospitaal' plechtig ingewijd door de toenmalige bisschop mgr. Vuylsteke. Dit eerste 'echte' ziekenhuis was gelegen op het landgoed Sividivi te Oranjestad in het oude zusterhuis van de zusters dominicanessen. Het 'San Pedro di Verona Hospitaal' ontstond als een resultaat van het gezamenlijk initiatief van mgr. M. G. Vuylsteke en de toentertijd op Aruba werkende Amerikaanse arts dokter G. R. Hopkins. Er werd in 1920 begonnen met 20 bedden. Dit ziekenhuis beschikte bij zijn 50-jarig bestaan over 230 bedden, verloskamers, operatiekamers, intensive care unit, röntgenafdeling, apotheek en E.H.B.O.-polikliniek.

In april 1929 werd op het terrein van de Lago-olieraffinaderij het Lago Hospitaal geopend ten behoeve van de Lago-werknemers en hun gezinnen. De capaciteit van dit ziekenhuis bedroeg ongeveer 120 bedden. Het ziekenhuis werd in 1970 gesloten, omdat het aantal employés van 8000 (1954) naar 1500 (1970) geslonken was. Het Lago Hospitaal beschikte o.a. over operatiekamers, verloskamers, laboratorium, polikliniek, apotheek en bibliotheek en werd bediend door een aantal Amerikaanse en Nederlandse artsen, o.a. de internisten J. D. Schendstok (1938) en B. Dalhuysen (1956-1973).

In oktober 1929 opende de Arend Petroleum Maatschappij (Shell) te Bubali haar eigen ziekenhuis, dat in januari 1943 weer gesloten werd; over dit Shell-ziekenhuis is weinig bekend, behalve dat het geleid werd door de Nederlandse arts dokter W. L. Harmsen, die tevens als chirurg optrad voor zowel het 'San Pedro Hospitaal' als het Shell-ziekenhuis.

In november 1945 arriveerde de eerste chirurg voor het 'San Pedro Hospitaal' dokter A. Schlachter, gevolgd in 1946 door de eerste internist dokter J. Brouerius van Nidek en de eerste K.N.O.-arts dokter P. F. van Bemmel. De zusters dominicanessen hebben vanaf het begin tot 1957 een zeer groot aandeel gehad in de werkzaamheden van het 'San Pedro di Verona Hospitaal'. In 1957 namen de zusters franciscanessen een groot aantal functies over, waarvan zij nu nog een deel vervullen. In 1976 werd het huidige 'Dr. Horacio E. Oduber Hospitaal' geopend. Dit supermoderne ziekenhuis werd met behulp van Nederlandse ontwikkelingsgelden gebouwd, en beschikt over 280 bedden, een staf van 25 specialisten, diverse operatiekamers, diverse verloskamers, een intensive care unit (5 bedden), een haemodialyse unit (3 bedden), apotheek, röntgenafdeling inclusief echografie, bloedbank, fysiotherapie, revalidatie-afdeling, E.H.B.O., bibliotheek en spreekkamers voor specialisten, terwijl het Landslaboratorium zich tevens binnen dit gebouw gevestigd heeft. Het ziekenhuis heeft tevens een door Nederland erkende verpleegstersopleiding; er worden regelmatig co-assistenten opgeleid voor hun artsexamen. Sinds 1984 beschikt het ziekenhuis ook over een psychiatrisch centrum zodat de patiënten op Aruba behandeld kunnen worden; het aantal bedroeg van 1974-1983 gemiddeld 49-116 personen per jaar.

Encyclopedie van de Nederlandse Antillen. - cop. 1985